

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Kossuth Lajos.

Üzzétek ki mára szívetekből a hétköznapi gondot, a gyűlölséget, tisztítsátok meg a lelketeket a mai napon magyarok, ahányan csak vagytok.

Öltsetek ünnepi ruhát és szorítsátok meg egymás kezeit testvériesen! S ha Rája gondoltok, szállja meg lelketeket a Ő jóságos, nagy szellemének egy-egy sugára s tapadjon oda maradandó emlék gyanánt.

De menjetek el hozzá valamenynyien, a kik tudjátok, mi a hazaszeretet, a kik egyszer is csak, hallottátok az Ő szent nevét!

Mert ma az Ő napja vagyon.

Száz éve annak, hogy támadt egy kis csillag a sötét, borongó égen, halványan pislogatva. De a csillagból hatalmas üstökös lett, ki vakítóan szédítő fényével beragyogta a Földet, s nyomában eltűnt a sötétség, varázserjú, csodás világosság támadt helyébe: láttak tőle a vakok és izmosak lettek általa bénák.

A nagy világ pedig lelkesedéssel üdvözölte, bámulta és imádta a Nagyot, a Dicsőt!

Ez a dicső pedig Te voltál, a mi jóságos Atyánk: Kossuth Lajos!

Te öntöttél tüzet a magyar népbe, hogy bámulta a világ, Te öntöttél erőt a megbénult karokba, hogy egy mozdulatukra játékszerként hullott szerte az erős bilincs! Te oktattál annak belátására, hogy nem rabnak születünk és Te tanítottál arra, hogy emberek lehetünk, nagyok, dicsők, csak akarunk kell!

Jóságos szivedben hűbben viseléd hitvány sorsunkat, mint a szülő gyermekéét!

Szabaddá tettél és szabadok, emberek lettünk!

S ma, a Te nagy napodon, imáddal borulunk le emberfeletti Nagyságod előtt, te Jó, te Dicső!

. . . Meghalt, mert ember volt. De a lelke, a szelleme: az isteni, az itt maradt közöttünk és velünk él, ve-

lünk fog élni mindaddig, míg csak egy magyar lesz a földön!

Ti földmivelők, munkások, iparosok, kereskedők és a többiek, hagyjátok ma félbe a munkát, szálljatok mély gondolatokba a mai napon. Tárjátok lelki szeméitek elé és gondoljátok fel: mik lennétek, ha Ő nem lett volna?

Hisz félistene volt ép akkor e magyar nemzetnek, mikor ez idegen bálványokat imádni többé nem akart.

Félistene volt, mert a mit Ő mondott, a mit tett, az egy bűvös, csodás hatalom megnyilatkozása volt.

Félisten volt, kinek sujtó keze Nemezisként érie utól a gögösöket, kinek hatalmas, szent keze megmutatta az utat a boldoguláshoz.

Szavára egy ország adta össze millióit, hogy megvédje érdekeit.

Volt e szónak oly hatalma, a minőt soha e nemzet fia felmutatni nem tudott, csak Kossuth Lajos.

Lelkesített, biztatott, gyújtott, láng-ra lobbantott!

Kitört és rombolt!

Nem azt nézte, hogy mi a saját érdeke, hanem azt tette, a mi a nemzet érdekében állott.

Önzetlenség, becsületesség, fáradhatlan, puritán tevékenység, ez jellemezte már az ifjút, kit lángoló hazaszeretete és a nemzet ellenségeinek gazsága korán ismertetett meg a börtön bűzös levegőjével, s a hazaszeretet vezérelte tevékenységre a férfit, mikor tapasztalta, hogy a korszellem hatása alatt egy egész nemzet követi a tettek mezejére.

Nem türt megalkuvást, konzevens volt első ideáljához, első eszméihez, s míg ezrek tértek vissza, változott viszonyok mellett a hazába, addig a törhetetlen jellem jobban érezte magát idegen földön, ott abban a turini kis házban, Olasz földön, mint abban a hazában, hol a nemzet szent igazai elárultatván, más eszmék kezdtek tért hódítani, mint az ő egyedül honboldogító eszméi.

Volt-e igaza az agg államférfiúnak, mikor e lépésre szánta el magát, azt most ne keressük, de ismerjük el, hogy még ez az elhatározás is emelte az Ő dicsőségteljes fényvel övezett alakját.

S ha megszólalt borus napokban, mikor a magyarság egét, — pillanatra bár, — felhők borították, szava verőfény volt, mely áttört a felhők mögül, biztatólag hatott a kételkedőkre, s reménysugárként a kétségbeesettekre!

Örökké emlékezetesek lesznek azok a levelei, melyeket egykoron irogatott. Ezekben fejezte ki politikai hitvallását, nézeteit, eszméit, terveit, melyeket pedig oly áhitattal hallgatott a magyar.

Mert volt e levelekben valami lélekemelő, megkapó, fenséges hangulat, a mi melancholikus, lemondó bánata, hazáját sirató, biztató hangjával még inkább megragadta az olvasó figyelmét.

Minden egyes mondata úgy tetszett, mint egy-egy vissza-visszetérő hang, mely felrázza a kétkedőt, biztatja a reménytelent, s új életre lelkesíti a tespedőt.

. . . „Uraim! A Haza veszélyben van, . . . s én Önöket ezennel egy nagyszerű határozatra hívom fel . . . Mondják ki, hogy a nemzet el van határozva, koronájának, szabadságának, önállóságának védelmére, a legnagyobb áldozatokat is meghozni. Egyenesen és ünnepélyesen kérem tehát, adják meg a kétszáz ezer katonát!”

Ezeket mondotta a legnagyobb magyar az 1848. június 11-én tartott országgyűlésen, a nemzet pedig azt felelte rá:

„Megadjuk!”

Most pedig már évek óta ott pihen annak az imádottnak belsejében, a mely földre élve visszatérni nem akart, nem tudta látni, mint döntötte romba az ármány és rosszakarat azt a fényes palotát, melyet a magyar nemzetnek ő épített egy emberöltőn át való fáradságos, nehéz, küzdelmes mun-

kában. Nem akarta látni, mint taszították le a haza ellenségei diszes magaslátáról azt a határkövet, melyet tövisekkel és vérrel kirakott uton Ő vitt fel oda, a honnan a haza minden polgára megláthatta azt, reményt és boldogulást meritvén annak fényéből.

A történelemé már Ő, de szent Nevéből a magyarság örökké fog erőt meríteni, s Nevének varázsában örökké fog bizni.

Még onnan a siron tulról is, mintha tette lelkesitné ezt a nemzetet, még onnan a siron tulról is, mintha megszólalna néha, hogy lelkesítsen, biztasson:

„Uraim, mentsék meg a hazát!“

Hossuth apánk eszméi még nem mentek teljesezésbe, Kossuth apánk szelleme még mindig vezérel bennünket, a cél, a kijelölt végpont még mindig messze van, de a mit Tőle tanultunk az biztat, hogy azt is el fogjuk érni.

Hisz Tőle tanultuk szeretni e hazát és tenni is e hazáért, az Ő fenséges lelke mutatta meg, mi a magyar kötelessége, mi a magyar jövője?

Undok kép, a mit láttok: bilincs, bélyegzett szolganép, Ugy-e tudjátok már mit tett velünk a mi Atyánk: Kossuth Lajos?!

Benn van Ő a mi szívünk közepében, a hála még nem késő, adjátok meg Neki azt, a mi Őt megilleti.

Egy napra ismét felénk fordul a világ kíváncsi szemmel, vizsgálják minket az idegen nemzetek, a kik idegen létükre is megtanulták tisztelni Őt.

És ha óhajtjátok, hogy a világ becsüléssel legyen irányotokban, legyetek kegyelettel a mai ünnepen s ne huzódjék félre az ünnep elől senki.

Mert nem egy párt műve ez, nem egy nemzetiségi multság, hanem egész Magyarország szive dobban e napon őszinte kegyelettel, emléken atyjának, Kossuth Lajosnak!

Az a nemzet, mely így becsüli meg nagyjait, mely egy legyen szóra odagyülekezik egy sirhant köré, hogy újabb hűséget esküdjék az Ő magasztos eszméinek, az a nemzet még állani fog magasságának zenithjén is, az a nemzet eléri még azt a percet, mikor egy világrész fogja ismételni Kossuth Lajos szavait:

„Leborulok e nemzet nagysága előtt!“

Vegyések.

— Kossuth-ünnep. Országszerte nagy kegyelettel ünneplik Kossuth 100-ik születésévfordulóját. Az ünnepségből Mindszent ha-

zafias közönsége is kiveszi a maga részét. Folyó hó 19-én este fényes kivilágítás volt, ma d. e. 9 órakor pedig a község képviselő-testülete diszközgyűlést tart, mely után istentiszteletre vonul az ünneplő közönség a rom. kath., majd az izr. templomba. Isteni tiszteletük után a piac téren emlékbeszédek, szavalatok tartatnak.

— Áthelyezés. Mint értesülünk, a vallás- és közokt. miniszter Hám János igazgató-tanító urat nyugdíjazta és ideiglenes igazgató-tanítónak Muszil Vilmos sándorfalvi igazgató-tanítót helyezte át.

— Kossuth-ünnep az iskolában. Szép és lélekemelő ünnepélyt rendezett a helybeli tanítótestület a növendékekkel egyetemben f. hó 19-én, Kossuth Lajos 100 éves születési évfordulója alkalmából. Reggel fél 8 órakor a gyermekek tanítóik vezetése alatt istentiszteleten voltak, honnan az „Ujvilág“-féle helyiségbe vonultak, a hol a tulajdonképeni ünnepség folyt le. Vitos Gerő tanító vezetése alatt a gyermekek először is a Hymnust énekeltek el, mely után Karaszka Kálmán tanító szépen átgondolt alkalmi beszédet intézett a növendékekhez. Ezután Schwáb Terézke IV. oszt. növendék hatással szavaltta el Móra István „Kossuth“ című költeményét, Huszka János VI. o. tanuló pedig Taksonyi József „Kossuth századik születésnapján“ című költeményét szavaltta. Végül Vitos János tanító hatásos záróbeszéde után a tanulóifjúság a Szózatot énekelte el, mely után az ünnepély véget ért.

— Tömörkény elválása. A tömörkényiek erősen készülnek szétörni azon utolsó kapcsolatot is, mely őket velünk összefűzte, t. i.

TÁRCZA.

KOSSUTH UTOLSÓ UTJA.

A „Vásárhely és Vidéke“ számára tárczában kegyeletes sorokban örökíti meg Lyka Károly Kossuthnak Turinból való hazahozatalát.

A kegyeletes tárczacikket közöljük szóról-szóra következőkben:

Végre pedig hazajött Kossuth Lajos Magyarországra, 1894. márczius 30-án. Holtan, leólmozott koporsóba zárva. Három országon át hozta a gőzkocsi. Minő utazás volt ez! Élő király, császár nem vonult be birodalmába olyan hatalommal, mint a holt vezér.

Mig e földön élek, ez az utazás marad a leghatalmasabb impressióm.

A turini virrasztásoktól, heteken át tartott izgalmaktól megtörve készülődünk — a Turinba egybesereglett miniatür Magyarország — arra az utolsó utra, amely Kossuth Lajost hazaviszi Magyarországra, Magyarországra földjébe. A pályaházban készen állott. a különvonat az éj sötétjében. Egy kocsira ez volt ráírva, a szolgálati táblán: feretro — holttest. Abban a kocsiban vitte a vonat Kossuth Lajost.

Sebesen vágatott a gép az éjszakában, aczélos zakatolással, mintha egy vasbaöltözött armádia követné a holt vezért ezen a lombárd sikon át hazafelé, hogy ott újra csatákat vivjon régi jogért, régi szabadságért.

Koromfekete éjben állott meg a masina Milano pályaházában. Csak piros és zöld jelzőlámpák világítottak itt is, ott is. Pont éjfél volt, kísérteties óra! Födetlen fővel,

szótlánul jött a perronra egy csoport: férfiak, gyászruhában. Nagy babérkoszorút hoztak s szótlánul eltűntek. A milánói szabadkőművesek koszorúját hozták.

Órák multak s Milánón tul, a szabad campagnán lassan pitymallani kezdett. Az éjt elfutta a friss szellő, amely az Adria felől jött. A gyöngyházzsinből kiemelkedtek a villeggiaturák cziprusa, piros házai. A vasuti őrtanyákról egy-egy kendő lobogott a vonat felé. Mestrében a sincadó is kijött, azután a kikötők népei, sok velencei ember. Öreg garibaldisták álltak sorfalat, nagy fáradtsággal nekiegyenesítve görnyedt hátukat reszkető tagjaikat. Régi idők fönmaradt romjai, sebforradásos szabadságharcosok akik régesrégén sasokat löttek le kétszinü zászlókról. Kossuth Lajos koporsója végigrobogott soraik közt. Az öregek úgy szalutáltak neki, mint egy hadvezérnek.

Reggeli szundikálásában láttuk akkor a tengert is. Két három öből maradt mögöttünk, várkastélyokkal, addio-t intó asszonyokkal, férfiakkal.

Trevisoba értünk. A perronon négy rongyos zászló lengett: reszkető kezű, vén garibaldisták tartották. Hirtelen élesen, erősen megharsant a kürt. A négy zászló meghajolt a koporsó előtt, a vén katonák mereven szalutáltak, de a szemükben könny s hófehér nagy szakálluk rezgett a megindulástól. És száz meg száz torok énekelte a riadó kürtszó mellett a régi csatadalt, amelynek hangjánál egykoron regimentek rohantak tűzbe a szabadságért. Nem gyászindulóval fogadták a holt vezért, hanem csatába vezénylő riadóval.

És mikor innen is tovaindult a vonat,

egy vén, viharvert garibaldista rohamra pergette a dobot . . .

Már-már Coneglianot is elhagytuk, a honnan megint zászlók bólíngattak s ahol ismét felharsant a negyvennyolczas induló. A város mellett nagy rét, azon gyakorlatoztak a helyőrség katonái. A mikor arra ért a vonat, a katonatisztek sorakoztatták a legénységet. Egy főhadnagy kirántotta a kardját s harsányan vezényelte: tisztelegj! Ugy robogott át a vonat Észak-Olaszországon.

Csodálatos egy diadalut volt. Nem halt meg Kossuth Lajos: ime, vezérüknek üdvözlik holta után is. Megismétlődik Csaba csodája: minden kis helységnél, a hol a holt vezér elrobog, előbujnak vaczkaikból a vén, törődött szabadság-katonák, hirtelen tűz száll ereikbe, egy perczre megifjodnak, megacézlosodnak, marcsona bajvivó lesz mindegyikből, a vén szemben kigyul a láng, mint a viharvert árbóczok csucsán éjszaka a szent Ilona tüze. Csak legendákban történnek ilyen dolgok.

Amikor aztán Ausztriába ért a vonat, vége volt a képnek. Az ősi ellenség, úgy látszik, remegett a holt vezértől. Zsandárok szállták meg a perronokat, nem bocsátva élő lelkeket a vonat közelébe. Csönd volt ott, végesvéig. Hátha forradalmat csinál Kossuth Lajos, az örökké élő, holta után is?

Nagyszerűségében és igazságában felülmulhatatlan volt ez a diadalut. Igazán csak akkor értettem meg a hatalmat, amelyet ama leólmozott tölgyfakoporsó magába zárt. Fenséges varázs nyilalt az emberek szívében: Kossuth Lajos föltámadott egész varázslatosságában, amidőn holtan vitték utolsó útjára, három országon keresztül.

megtették a lépéseket az egyháziilag való elválásra is. Mielőtt azonban a váci püspök a dolog érdemleges tárgyalásába belemenne, követeli, hogy a templomot, pap és kántor lakot építsék fel, még pedig a kor kívánalmainak megfelelőleg. A munkálatot azzal kezdte Tömerkény, hogy a templomot részben újra rakatja nemcsak, de tekintettel a népszaporulatra, meg is nagyobbítja.

— Temetés. E hó 15-én helyeztetett örök nyugalomra Ányáson özvegy őrgóf Pallavicini Arthurné született Spaner Teréz grófnő, csillagkeresztes hölgy. Badenben halt meg szept. 10-én 84-ik életében. A boldogult édes anyja volt Pallavicini Ede őrgóf és főrendiházi tagnak, fiai még a boldogultnak Pallavicini János és Antal őrgórok, az előbbi nagykövet, az utóbbi őrnagy a Nádasdy huszároknál. Ede őrgóf édes anyja halála alkalmából száz forintot adott a szegényeknek, mi részben az igazi szegény, de kérni szegénylő családok, részben a közönséges, de nem szegénylős szegények közt osztatott ki.

— Munkások kerestetnek. A gombosvajszkai ármentesítő társulathoz száz kubicost keresnek. Vége levén már-már a mezei munkának, ezennel felhívjuk derék munkásaink figyelmét a kínálkozó munkára.

— Milyen lesz a tél? Erre a kérdésre felel Meteor, az ismert szegedi időjós. És pedig azt mondja, hogy kemény tél fenyeget bennünket. Hivatkozik a néphitre, amely azt tartja, hogyha az ökörfarkkóró végig virágos, ugyancsak farkasordító hideg lesz a télen. Az idén pedig virágos az ökörfarkkóró. Erősebb telet bizonyít az is, — mondja a szegedi időjós, — hogy ez az év átmeneti év a napfoltok minimumából a maximumba; az átlagos számítás már a múlt évit mutatta ilyennek, de a mostani év még sokkal csekélyebb számú foltokat mutat a napon, tehát itt az átlagos számítás és a tények között eltérés mutatkozik. Egy évet nem igen szokott ez meghaladni, s így átmeneti évül a jelenlegit vehetjük és több egymással összefüggő okból következtethetünk a keményebb télre s ezt megelőzőleg hosszú ősze.

— Az adófelszólamlási bizottság tárgyalásai. Hétfőn délelőtt 8 órakor kezdte meg működését a szegedi finánczpalotában az adófelszólamlási bizottság, melynek hivatása igazságot tenni azoknak az áldozó feleknek, a kiket a múlt hónapokban működő adó-kivető bizottság nézetünk szerint aránytalan magas III. osztályu kereseti adóval rótt meg, s akik ezért fölebbezással fordultak a felszólamlási bizottsághoz. A bizottságnak csak az elnöke szegedi: Barcsay Károly földbirtokos, tagjai pedig a szentesi, hódmezővásárhelyi és szegedi adóhivatali kerületek képviselői: Burg Dénes földbirtokos, Hegedüs István nyug. községi jegyző, Ernst László nyug. pénzügyi tanácsos, Szomor Dezső dr. ügyvéd. A kincstár képviselőjében Körösi Lajos pénzügyi segédtitkár van jelen a tárgyaláson.

— Az algyői hid eltolása. Érdekes technikaj eseményre készülnek Algyő alatt a Tiszánál, ahol a hatalmas vasuti hid munkálatait néhány hét alatt teljesen befejezik. A régi vasuti hid vas szerkezetét, mintegy 103 méter hosszúságban eltolják a 25 méter távolságban levő új vashidra. A két hid között felállított, meredek állványokon húzódó

sineken görgő kocsik viszik át a vasszerkezetet. A hidtolatást október első felében ejtik meg, a kereskedelmi ministerium, Szeged és Vásárhely városok és a sajtó küldötteinek jelenlétében.

— Értesítés. Mindazok, kik szőlőoltványokat és amerikai vesszőket óhajtanak beszerezni, jelentkezzenek Lovass Jenő tanító urnál, hogy a megrendelés kellő időben eszközölhető legyen.

— Legényharc Szegváron. Vig muzsika szó mellett mulattak vasárnap éjjel a szegvári legények a Kohn Ignác korcsmájában. Egész éjjelig háborítlanul, minden zavar nélkül folyt a dárídó, azonban éjjel után már több volt az ital néhány legényben, mint amennyit elbirt. Így Nóbik József, Molnár Ferencz és Csator dai János forogni érezték maguk körül a korcsmát, szóval részegek voltak. Ilyen állapotban aztán kötekedni kezdtek Gyurkó Mihály gazdag legénynyel, aki csitította mámoros pajtásait. Közben azonban olyas valamit mondhatott, ami nem tetszett a három legénynek, mert azok kirohantak az udvarra és bottal, vasvillával fölfegyverkezve aztán úgy össze-vissza törték a védtelen Gyurkót, hogy az vértől patakzott. Esméletlen állapotban szállították haza, a duhajkodó legények ellen pedig megindították az eljárást.

— A pénzügyigazgató az adózókért. A szegedi pénzügyigazgató igen emberies intézkedést tett arra nézve, hogy adófizető polgárok nehéz sorsát némileg enyhítse. Intézkedést ugyanis, hogy a városokban és községekben az adókezelés, a fenálló törvények értelmében — az ő kiküldött közegei által mindenütt megvizsgáltassék. E vizsgálatok alkalmára utasította a szakközegeit, hogy a városban vagy községben való megjelenésükről az adófizető közönséget előzetesen értesítsék, oly célból, hogy a vizsgálat során panaszát bárki a helyszínen élőszóval előadhassa, ezen panaszok ott azonnal megvizsgáltatván, vagy nyommban orvosoltassanak, vagy az adófizetők minden további megterhelése nélkül a bejelentett panasz a pénzügyigazgatóságához, törvényszerű elintézés végett sürgősen beterjesztessék. A pénzügyigazgató ez az intézkedése annyi előzékenységet tanúsít az adófizető polgárok iránt, amennyihez bizony nem vagyunk szokva és épp ezért elismeréssel adózunk neki e humánus intézkedéseért.

A pozsonyi mezőgazdasági kiállításban majdnem a legnagyobb területet a Propper Samu cég foglalja el. Óriási csarnokban a Suck Rudolf világhírré vergődött gyártmányai vannak kiállítva. Propper Samu azt a gyártmányt 24 év előtt honosította meg hazánkban és ezek az ekék az ország különböző vidékein és különféle talajain több mint 50 versenyben nyertek első díjakat. Ennek következtében ezek az ekék igen hamar honosodtak meg hazánkban, s alig látszik gazdaság, melyben Sack-féle ekék alkalmazásban ne volnának. Azonkívül gazdasági szereket látunk a kiállításban, melyek talajviszonyaink különböző mineműségei mellett kitűnően beváltak. Frigyes főherczeg meglehetősen hosszú ideig szemlélte a kiállítást, s megjegyezte, hogy a Sack-féle gyártmányokat régóta ismeri, amennyiben uradalmában is alkalmazták azokat és nagyon megvannak velök elégedve. Ő fensége

Propper urral való beszélgetése közben a gazdaság terén való kiváló jártasságának adta tanujelét. A főherczeg érdeklődése azután a Dr. Gaspury és társa cég cement gépei felé fordult, melyeket szintén Propper Samu cég vezetett be hazánkba és az említett céget is képviseli. Az itt kiállított új módszerű gépek fontos szerepet vannak hivatva a gazdaságban betölteni, amennyiben segélyökkel a gazdasági ipar terén a gazdáknak téli időre foglalkozás szereztetik. Minden gazda e gép által abba a helyzetbe jut, hogy házfödő anyagát maga állítja elő, amennyiben e gépek segélyével, homokból és kevés cementsből kitűnő minőségű csepepek és kövek állithatók elő minden jelentékeny költség nélkül. Ezt a gépet a kiállításban gyakorlatilag mutatták be az anyag egyszerűsége, valamint a tetőcserepek, cementlapok és építési kövek olcsó előállítására nagy föltűnést kelt. Különösen magyar viszonyok részére nagy jelentőségű e gép bevezetése s úgy Frigyes főherczeg, valamint a jelenvolt miniszterek élénk érdeklődéssel szemlélték e demonstrációkat. Propper urat e gép bevezetéseért elismerés illeti, s remélhető, hogy ez a gép, tekintettel gyakorlati alkalmazhatóságára, hazánkban hamar el fog terjedni. A Propper-féle kiállításban a Doering-féle chicagói gépgyár aratási és kaszáló gépek, valamint a gazdasági gépipar több újdonsága különösen rétv művelésre vannak kiállítva. Propper uré az érdem, hogy gazda köreinket a gazdasági gépek és eszközök legújabb és legjobb példányaival megismerteti.

A magyar napilapok között, melyek ma igen nagy számban jelennek meg a fővárosban, változatosság tekintetében kétségtelenül első helyen áll a „Budapest“ képes politikai napilap. Igazi független irányu újság, melynek vezércikkeit legjobb nevű írók és országgyűlési képviselők, közöttük Kosuth Ferencz írják. Naponkint művészi kivitelű, tanulságos és alkalmi képeket hoz; hirovata változatos; tárczacikkei élvezetesek. Állandóan két érdekfeszítő regényt közöl, egyiket könyvalakban, úgy, hogy az kivágható és beköthető. Minden vasárnap egy élczlap-melléklete van, mely talányokat közöl és ezek megfejtői között értékes ajándékot sorsol ki; végül még megemlítendő, hogy karácsonyra minden előfizető teljesen ingyen egy tartalmas és diszes naptárt kap. A mellett a „Budapest“ a legolcsóbb napilap, mert havonként csak 2 koronába kerül. Mutatványszámot ingyen küld a „Budapest“ kiadóhivatala, Budapesten, IV. ker., Sarkantyus-u. 3. szám, ahova az előfizetési pénzek is küldendők.

A Pesti Hirlap naptára az eddiginél diszesebb kiállításban, jobb képekkel és a legváltozatosabb tartalommal jelenik meg decemberben, mint a Pesti Hirlap előfizetőinek karácsonyi ajándéka. Amit azért ajánlunk t. olvasóink figyelmébe, mert az új előfizetők csak úgy kaphatják meg a Pesti Hirlap ajándék-naptárát, ha már októbertől kezdve előfizetnek. A naptár pedig azért becsesebb minden könyvajándéknál, mert egész éven át hasznát lehet venni; szépirodalmi része nagy irodalmi becsűvel fog birni, azonkívül számos közérdekű cikket fog tartalmazni. Van a Pesti Hirlapnak egyéb kedvezménye is előfizetői részére s ez a Divat Szalon című

szép kiállítású, praktikus szerkesztett divat közlöny, melyet a Pesti Hirlap előfizetői negyedévi 2 korona csekély díjért rendelhetnek meg. A Pesti Hirlap ma a legfüggetlenebb és legszókimondóbb ujság, mely nem áll egyetlen párt szolgálatában sem, mint a többi napilapok. Ugy politikai, mint szépirodalmi munkatársai a legkiválóbb publicisztái és irodalmi erők, kiknek sorából legyen elég kiemelniünk a következőket: Mikszáth Kálmán, Tóth Béla, Kozma Andor, Bede Jób, Kóbor Tamás, dr. Vázsonyi Vilmos, dr. Matlekovits Sándor, Busbach Péter, Murai Károly, gr. Vay Sándor, Tömörkény István, Homok (Cserzy Mihály), br. Josika Kálmán, Kézdi Kovács László, Ego, Lux Terka, Szentmiklóssy Gyula, Szabóné Nogáll Janka, Abonyi Árpád, Zempléni Árpád stb. Bár a Pesti Hirlap naponként a legnagyobb terjedelemben jelenik meg (mindennap 20—24 vasárnapokon és ünnepeken 36—40 oldal), előfizetési ára mégis csak 7 korona negyedévre, s a divatszalonnal együtt 9 korona, mely a kiadóhivatalhoz (Budapest, V., Váci-körút 78.) küldendő.

Mátyás Diák. Arról, hogy az olvasóközönség nagy és lelkes támogatása következtében mily nagy arányú és tartalmas lehet az aránylag olcsó ujság is, a Mátyás Diák tesz fényes tanúságot. A Mátyás Diák, amely az összes magyar élelclapokat tulszárnyalta, s amelynek előfizetési ára negyedévenként csak 3 korona. A több mint 10 ezer példányban megjelenő nagy formájú élelclap legalább is háromszor annyit ad, mint élelclaptársai adnak. Illusztrációi, karikatúrai és politikai képei minden számban 37—40-re rugnak, s így egyes számai is valóságos gyűjteménye a mesteri rajzoknak. A sok képen kívül minden számban kötetnyi adomát közöl, a mint közread vig elbeszéléseket és humoreszkeket. Alakjainak száma szintén sok; ezeken kívül aktuális viczcei növelik becsét és kapósságát. A Mátyás Diáknak talányrovata is van, s olvasói egyrésznének ezzel a rovattal is szórakozást okoz, értékes műveket sorsolva ki a megfejtők között. A Mátyás Diákot Murai Károly szerkeszti s a Wodianer F. és Fiai czég adja ki. Előfizetési ára negyedévenként 3 korona. Mutatványszámokat a kiadóhivatal (Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3.) készséggel és bérmentve küld.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:
Weisz Ignác.

Üzlethelyiség

lakással együtt Bárdos Flórián házában hasznbérbe kiadó.

Kereskedő tanoncznak

Goldner Ödön üzletében egy ügyes fiu felvétetik.

Vida János férfi szabó

Mindszenten, Ujsor-utca 795-ik szám.

A t. közönség szives tudomására hozom, hogy több éven át nagyobb városokban szakmámban szerzett tapasztalataim után Mindszenten meglepedtem és a legkényesebb igényeknek is megfelelő férfi szabói munkákat gyorsan és jutányos áron készítek. Ruhák tisztítását, igazítását, avagy átvásalását gyorsan eszközölöm. 4—26

PENTZ

KÖLCSÖNÖK LEGGYORSABB ÉS LEGOLCSÓBB ESZKÖZLÉSE
HÁZAKRA, FÖLDEKRE

4 és fél százalékos kamat mellett 50 évre is. Kizárólag utólagos jutalék-fizetés ellenében,

ugyszintén köz- és magántisztviselőknek, katonatiszteknek, kereskedőknek, iparosoknak és minden hitelképes egyénnek discreten eszközöl hitelt

SOMOGYI BANKIRODA

BEJ. CZÉG.

Budapest, VI. ker., Próféta-utca 5. szám.

(Válaszbélyeg csatolandó.)

Legjobb az ABADIE szivarka papir és hüvely.

Képes levelező-lapokban óriási választék.

Kapható
WEISZ I. nyomdájában.

Clayton & Shuttleworth

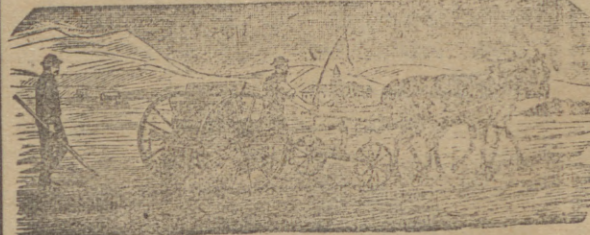
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek

2 1/2 egész 12 lóerőig, szalmakazalozók, továbbá járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszálo- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill“

legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egyetemes acél-ekék,

2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kíváratra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb

locomobil- és cséplőgép-gyára.

Hirdetések felvételnek lapunk kiadóhivatalában.